

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Belka a z členov JUDR. Ing. Miroslava Gavalca a JUDr. Eleny Berthotyovej PhD., navrhovateľ: **T.**, nar. X. naposledy bytom G., t. č. Ú., zastúpený JUDr. P., advokátom, Š., proti žalovanému: **Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky – Migračný úrad**, Pivonková 6, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. p.: MU-368-13/PO-Ž/2009 zo dňa 25.8.2009 na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 5Saz 62/2009-24 zo dňa 28. októbra 2009 takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 5Saz 62/2009-24 zo dňa 28. októbra 2009 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva.**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach rozsudkom uvedeným vo výroku, potvrdil rozhodnutie č. p.: **MU-368-13/PO-Ž/2009 zo dňa 25.8.2009** ktorým odporca zamietol žiadosť navrhovateľa o udelenia azylu ako zjavne neopodstatnenú podľa § 12 ods. 1 písm. a/ a ods. 3 zákona č. 480/2002 Z. z. o azyle a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení (ďalej len zákon o azyle).

Krajský súd dospel k záveru, že odporca v napadnutom rozhodnutí správne a dostatočným spôsobom zistil a vyhodnotil skutkový stav veci, t. j. že navrhovateľom udávaný dôvod žiadosti nie je dôvodom pre udelenie azylu. Krajský súd konštatoval, že skutočnosti uvádzané navrhovateľom v priebehu celého azylového konania nasvedčujú ekonomickým pohnútkam a osobným subjektívnym obavám zo situácie v Gruzínsku, kde ako sám uviedol, ozbrojený konflikt v auguste sa skončil prímerím a potvrdzujú záver odporcu, že v prípade navrhovateľa nie sú splnené zákonné podmienky pre udelenie azylu na území SR.

Krajský súd v dôvodoch rozhodnutia poukázal na to, že odporca postupoval správne, ak po zvážení skutkového stavu nenašiel ani dôvod pre poskytnutie doplnkovej ochrany.

Proti tomuto rozsudku podal navrhovateľ včas odvolanie, v ktorom namietal, že rozhodnutie odporcu ako aj krajského súdu vychádza z nesprávneho zisteného skutkového stavu, na základe čoho bola jeho žiadosť o azyl nesprávne posúdená po právnej stránke.

Uviedol, že z Gruzínska odišiel, nakoľko situácia v tejto krajine mu neumožňovala viesť normálny a slušný život, bez strachu. Celé mesto, v ktorom žil v dôsledku rusko-gruzínskeho ozbrojeného konfliktu bolo zničené, rovnako aj jeho dom. Napriek oficiálnemu ukončeniu konfliktu s Ruskom, v skutočnosti sa situácia nezmenila k lepšiemu, Naďalej pretrváva napätie a vyjadril presvedčenie, že je len otázkou času, kedy opäť prepukne do ozbrojeného vojenského konfliktu.

Podľa navrhovateľa odporca nesprávne vyhodnotil jeho žiadosť o azyle ako zjavne neopodstatnenú, zdôraznil, že z krajiny odišiel, pretože sa obával o svoj život. Vojenský konflikt a následná nepriaznivá situácia mu znemožnila viesť riadny život v jeho krajine. Vyjadril presvedčenie, že žiadosť o azyl neodôvodňoval inými skutočnosťami než predvída zákon o azyle.

Na základe uvedeného navrhol rozsudok krajského súdu zmeniť tak, že rozhodnutie odporcu navrhol zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

K odvolaniu navrhovateľa sa odporca vyjadril tak, že rozsudok krajského súdu navrhol ako vecne správny potvrdiť. Uviedol, že navrhovateľ v priebehu konania, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého rozhodnutia a rozsudku krajského súdu neuviedol také skutočnosti, ktoré by odporcu oprávňovali vydať rozhodnutie o udelenie azylu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 3 OSP, s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.supcourt.gov.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 9. marca 2010 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku).

Konanie o udelenie azylu na území Slovenskej republiky je upravené v zákone o azyle. Udelenie azylu na území Slovenskej republiky je spojené so splnením podmienok taxatívne uvedených v ustanovení § 8 zákona o azyle, t. j. v prípade žiadateľa o azyl musia byť preukázané opodstatnené obavy z prenasledovania z rasových, národnostných alebo náboženských dôvodov, z dôvodov zastávania určitých politických názorov alebo príslušnosti k určitej sociálnej skupine, prenasledovania za uplatňovanie politických práv a slobôd a vzhľadom na tieto obavy sa nemôže alebo nechce vrátiť do tohto štátu.

V citovanom ustanovení ide o zákonné vyjadrenie ústavnej garancie poskytovania azylu cudzincom prenasledovaným za uplatňovanie politických práv a slobôd (čl. 53 prvá veta Ústavy Slovenskej republiky).

Podľa § 12 ods. 1 písm. a/ zákona č. 480/2002 o azyle a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (účinného od 1.12.2008, ďalej len zákon o azyle) ministerstvo zamietne žiadosť o udelenie azylu ako zjavne neopodstatnenú, ak žiadateľ odôvodňuje svoju žiadosť o udelenie azylu inými skutočnosťami alebo dôvodmi, ako tými, ktoré sú uvedené v § 8, 10, 13a alebo § 13b,

Ministerstvo rozhodne podľa odsekov 1 a 2 do 60 dní od začatia konania; po uplynutí tejto lehoty žiadosť o udelenie azylu nemôže byť zamietnutá ako zjavne neopodstatnená (ods. 3).

V predmetnej veci je potrebné predostrieť, že predmetom odvolacieho konania bol rozsudok krajského súdu, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie odporcu o zamietnutí žiadosti navrhovateľa ako zjavne neopodstatnenej, preto primárne v medziach odvolania Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie odporcu, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami navrhovateľa

v opravnom prostriedku a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia odporcu.

Odporca zdôvodnil rozhodnutie o zamietnutí žiadosti navrhovateľa o udelenie azylu na území Slovenskej republiky ako zjavne neopodstatnenej skutočnosťou, že navrhovateľ svoju žiadosť zakladal na iných dôvodoch (hľadanie zamestnania a lepších životných podmienok) ako dôvodoch uvedených v ustanovení § 8 alebo 10 zákona o azyle.

Z administratívneho spisu je zjavné, že odporca vykonal v konaní náležité dokazovanie procesne legálnymi dôkazmi, a to výsluchom navrhovateľa a obsahom správ o krajine pôvodu (informácie z portálu businessinfo.cz. aktualizované k 15.5.2009, z článkov z portálu aktuálne.sk- „Gruzínsko rokuje s Abcházskom prvýkrát od vojny“ z 23.7.2009), z ktorých vyhodnotil a stručne popísal súčasnú politicko-spoločenskú situáciu v krajine pôvodu so zameraním na bezpečnostné riziko prípadného návratu navrhovateľa do krajiny pôvodu.

Žalobca nielen že nepredložil žiaden dôkaz preukazujúci jeho prenasledovanie v krajine pôvodu, ale takéto okolnosti počas výsluchu navrhovateľa (ako vyplynulo z dotazníka žiadateľa o azyl zo dňa 14.7.2009) ani netvrdil. Navrhovateľ uviedol, že o azyl požiadal, lebo nemá nikoho v Gruzínsku, nemá kde bývať, lebo Ruská armáda zničila celé mesto. Preto chce zostať žiť na Slovensku, chcel by tu pracovať a mať spokojný život. Krajinu opustil, pretože manželkine bratia mu uniesli manželku a deti dňa 7.8.2008 do Vladivostoku, povedali mu, že ak ich nebude obťažovať, tak mu dajú pokoj a ak ich bude volať naspäť domov, tak mu ublížia. Jedenkrát sa pokúsil s manželkou stretnúť, ale nepodarilo sa mu to, bratia manželky to nedovolili. Keďže jeho dom bol zničený, manželku s deťmi mu zobrali, rozhodol sa odísť z Gruzínska. Asi rok pred tým chodil od jedného kamaráta k druhému a nakoniec sa rozhodol, že ak chce mať kľudný život, tak musí odísť.

Na otázku, ako riešil tento problém, či niekoho kontaktoval a s akým výsledkom, navrhovateľ odpovedal, že žiadnym spôsobom svoj problém v Gruzínsku neriešil. Na otázku, či mal nejaké iné problémy s bratmi manželky, odpovedal, že iné problémy s nimi nemal.

Na otázku, aby vysvetlil, prečo v zápisnici o podaní vysvetlenia zo dňa 24.6.2009 uvádzal, že manželka ušla počas vojnového konfliktu do Osetska, uviedol, že vtedy klamal, pravda je to, čo hovorí teraz. Bol unavený a nechcel o tom hovoriť.

Na otázku prečo vtedy hovoril, že dôvodom jeho odchodu z krajiny bola zlá politická situácia po revolúcii taktiež zlá finančná situácia, uviedol, že myslel na vojnu a prestrelky, čiže uvádzal nepriaznivú situáciu, ktorá je v Gruzínsku.

Na otázku, či sa mu stalo niečo konkrétne v krajine jeho pôvodu, odpovedal, že okrem toho, čo uviedol, sa mu nič nestalo.

Na otázku, či sa obrátil na oficiálne orgány v krajine jeho pôvodu so žiadosťou o pomoc, uviedol, že sa na nikoho neobrátil, pretože by to žiadne riešenie nebolo.

Na otázku, prečo nepožiadal o nejakú formu medzinárodnej ochrany najbližšiu možnú krajinu susediacu s Gruzínskom, odpovedal, že nechcel o ochranu požiadať, počúval vodiča, ktorý mu povedal, že ho odvezie tam, kde to bude pre neho najlepšie.

Na otázku, čoho sa obáva v prípade návratu do krajiny pôvodu, odpovedal, že sa obáva, že by nemal z čoho žiť, nemal by prácu a bojí sa manželkiných bratov.

Je teda zrejmé z akých dôkazných prostriedkoch pri svojom rozhodovaní vychádzal, pričom odvolací súd zhodne s názorom krajského súdu dospel k záveru, že žalovaný riadne vyhodnotil dokazovanie, ktoré vyústilo v riadne zistený skutkový stav, z ktorého žalovaný vychádzal pri svojom rozhodovaní o tom, či u žalobcu existujú dôvody pre udelenie azylu podľa § 8 a § 10 zákona o azyle.

V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že povinnosť zistiť skutočný stav veci podľa § 32 zákona č. 71/1967 Zb. (Správny poriadok) má žalovaný len v rozsahu dôvodov, ktoré žiadateľ v priebehu správneho konania uviedol. Pričom zo žiadneho ustanovenia zákona nemožno vyvodiť, že by odporcovi vznikla povinnosť, aby sám domýšľal právne relevantné dôvody pre udelenie azylu žiadateľom neuplatnené a následne k týmto dôvodom vykonal príslušné skutkové zistenia.

Pokiaľ teda odporca dospel k záveru, že dôvody navrhovateľa, pre ktoré žiadal udeliť azyl na území Slovenskej republiky nemožno považovať za relevantný dôvod pre udelenie azylu na území Slovenskej republiky a jeho žiadosť je založená na iných dôvodoch ako v § 8 alebo § 10 zákona o azyle, najmä na dôvodoch hľadania zamestnania a lepších životných podmienok, takýto záver nachádza oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania, preto krajský súd nepochybil, keď považoval rozhodnutie z týchto dôvodov za zákonné.

Za situácie, keď navrhovateľ nielenže netvrdí žiadne dôvody relevantné pre udelenie azylu, keď za dôvod označuje snahu o zabezpečenie lepších životných podmienok a kludného života, hoc aj s poukazom na nepriaznivú situáciu v krajine pôvodu, sa preto javí logickým záver odporcu, (ktorý si osvojil aj krajský súd), podľa ktorého za dôvod opustenia krajiny bolo potrebné považovať ekonomické dôvody a hľadanie lepších životných podmienok.

K odvolacím námietkam navrhovateľa je potrebné uviesť, že v danom prípade nebolo rozhodujúce, že navrhovateľ okrem dôvodov hľadania lepších životných podmienok na odôvodnenie svojej žiadosti o azyl uvádzal aj nepriaznivú všeobecnú situáciu v krajine pôvodu v dôsledku ozbrojeného konfliktu v krajine jeho pôvodu ako aj nepriaznivú osobnú situáciu v dôsledku konfliktu v rodine, po tom, čo mu mali bratia manželky uniesť manželku a deti. Podstatné bolo, ako sa s týmito dôvodmi vo svojom rozhodnutí vysporiadal správny orgán, ktorému zákon o azyle zveril posudzovanie či žiadateľ odôvodňuje svoju žiadosť o udelenie azylu inými skutočnosťami alebo dôvodmi, ako tými, ktoré sú uvedené v § 8, 10, 13a alebo § 13b.

Ustanovenie § 12 ods. 1 písm. a/ zákona o azyle explicitne nevymenováva skutočnosti a dôvody, ktoré nie je možné považovať za dôvody ustanovené v § 8, 10, 13a alebo § 13b zákona o azyle. Toto posúdenie patrí do kompetencie odporcu.

Pokiaľ však odporca dôvody žiadosti azylu navrhovateľa analyzoval z pohľadu existencie relevantných dôvodov v zmysle jeho pozitívneho vymedzenia v ustanoveniach § 8 10, 13a/ a 13b/ a dospel k záveru, že tieto nie je možné subsumovať pod uvedené ustanovenia zákona o azyle a z toho vyvodil záver, že žiadateľ odôvodňuje svoju žiadosť o azyle inými skutočnosťami, alebo dôvodmi, ako tými, ktoré sú uvedené v § 8, 10, 13a alebo § 13b, krajskému súdu nebolo možné vyčítať, že sa s právnou argumentáciou odporcu stotožnil a rozhodnutie odporcu považoval za zákonné.

Navrhovateľ totiž ani v odvolaní proti rozsudku krajského súdu neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by bolo spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku, resp. zákonnosť rozhodnutia odporcu, ktorý vyčerpávajúcim spôsobom odôvodnil prečo rozhodnutie odporcu zamietol ako zjavne neopodstatnenú. S jeho závermi sa stotožnil krajský súd a na správnosť týchto záverov v podrobnostiach odkazuje aj odvolací súd.

Keďže rozhodnutie odporcu sa netýkalo výroku o neposkytnutí doplnkovej ochrany a navrhovateľ v opravnom prostriedku ani námietky voči takémuto (neexistujúcemu výroku)

neuplatnil, odvolací súd poukazuje na to, že krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia nad rámec prieskumu uvádza, že odporca postupoval správne, keď po zvážení skutkového stavu nenašiel ani dôvod pre udelenie doplnkovej ochrany. Toto pochybenie krajského súdu však nemalo vplyv na vecnú správnosť napadnutého rozsudku.

Z uvedených dôvodov preto možno konštatovať, že rozhodnutie odporcu bolo v súlade so zákonom a krajský súd nepochybil, ak ho potvrdil. Odvolací súd sa s právnym záverom uvedeným v jeho rozsudku stotožnil, námietkam navrhovateľa nevyhovel a napadnutý rozsudok podľa § 219 OSP v spojení s § 246c OSP ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250k ods. 1 OSP v spojení s § 224 ods. 1 OSP a § 246c OSP, tak, že žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 9. marca 2010

JUDr. Igor Belko, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Ľubica Kavivanovová